

A Győri Ítéltábla dr.Locsmándi Judit ügyvéd által képviselt **felperesnek** Istvánfalviné dr.Szijártó Lilla ügyvéd által képviselt **I.r.** és a személyesen eljáró **II.r. alperesek** ellen ajándék visszakövetelése iránt a Székesfehérvári Törvényszék előtt folyamatba tett perében Székesfehérvárott, 2017.november 29.napján 27.P.20.229/2016/31.szám alatt hozott ítélet ellen az I.r. alperes részéről 32.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következőt

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperes másodlagos keresetét elutasítja, míg az elsődleges keresetet elutasító rendelkezést helybenhagyja.

Mellőzi a ...i Járási Földhivatal megkeresésére vonatkozó elsőfokú rendelkezéseket, valamint az I.r. alperes 300.000 (háromszázezer) forint elsőfokú perköltségben és 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint feljegyzett kereseti illetékben történő marasztalását.

Az ítéltábla - az elsőfokú bíróság útján - megkeresi a ...ri Járási Földhivatalt, hogy a ...i ...hrsz.-ú, ...r, ... szám alatti ingatlanban I.rendű alperes neve I.r. alperes ½ tulajdoni illetőségére, valamint a ...r ...hrsz.-ú, ...r, ...szám alatti társasházi lakásingatlanra vonatkozó perfeljegyzés tényét törölje azzal, hogy az ingatlan nyilvántartási eljárásban felmerülő igazságszolgáltatási díj megfizetésére felperes neve felperes címe lakos felperes köteles.

Köteles a felperes megfizetni az I.r. alperesnek 3.550.000 (hárommillió-ötszázötvenezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az illetékes adóhatóság felhívására az államnak megfizetni 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint kereseti és 1.250.000 (egymillió-kettőszázötvenezer) forint csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I-II.r. alperesek a felperes gyermekei. A felperes tulajdonát képezte a ..., belterület ...hrsz.-ú ..., ...szám alatti hétvégi ház, udvar megnevezésű ingatlan ½-ed része; ...r, belterület ...hrsz.-ú lakóház, étterem megnevezésű ingatlan ½-ed része (itt működik a ... Panzió).

Tulajdonában állt a ...r, belterület ...hrsz.-ú, ...szám alatti lakos fele része, melyet az I.r. alperes és a családja használt.

Felperesé volt a ..., zártkert ... hrsz.-ú kert és gazdasági épület megnevezésű ingatlan ½-ed rész, továbbá a ...r, belterület ...hrsz.-ú ...r, ...szám alatti lakóház egésze.

A ...r, belterület ...hrsz.-úr, ...szám alatti lakásingatlanban a II.r. alperesnek része nem volt, fele-fele arányban a felperes és az I.r. alperes tulajdonát képezte, ténylegesen a felperes lakta.

2010.évben adóhatósági ellenőrzés indult a felperesnél. Az adóhatóság 2011.március 31.napján kelt jegyzőkönyve a felperest terhelő adóbírság és késedelmi pótlék alapjaként 5.792.165 forintot állapított meg. Ezen jegyzőkönyvet a felperes jogi képviselője 2011.április 5.napján átvette. Ekkor a felperes tudomására jutott az az összeg, ami várhatóan adóbírság címén kiszabásra kerül.

A felperes az ingatlanokat ki akarta vonni az adóvégrehajtás alól, ezért megbeszélte az I.r. alperessel, hogy ajándékozási szerződést kötnek.

Ezt követően 2011.május 30.napján ... közjegyző előtt közjegyzői okiratba foglalt ajándékozási szerződést kötöttek. A szerződésben a felperes valamennyi ingatlan hányadát az alpereseknek ajándékozta egymás közt egyenlő arányban. Haszonélvezeti jogát az elajándékozott részekben fenntartotta, kivéve a ...r, ... úti lakásingatlant.

Az ajándékozási szerződés 2.pontjában rögzítésre került, hogy az ajándékozásra „... jó családi kapcsolatukra tekintettel abban a feltevésben, hogy jó kapcsolatuk életük végéig megmarad, egymás segítségére a jövőben is számíthatnak...” kerül sor. A tulajdonjog változás az ingatlan-nyilvántartásban átvezetésre került.

A felperes 2012.év folyamán jelezte az I.r. alperesnek, hogy az ingatlanokat a korábbi elképzelésének megfelelően szeretné újra osztani, ezért az ajándékozási szerződést bontsák fel és új megállapodást kössenek. Az újra elosztást az I.r. alperes nem fogadta el, ezért a felperes 2015.január 26.napján keresetlevelet nyújtott be, amelyben kérte az ajándék visszakövetelését és az eredeti állapot helyreállítását.

A felperes többszörösen módosított keresetében elsődlegesen az I.r. alperessel megkötött ajándék visszakövetelését kérte az rPtk.582.§./3/ bekezdése alapján arra hivatkozással, hogy az a feltevés, amelyre figyelemmel az ajándékot adta utóbb véglegesen megghiúsult. Kiemelte, hogy az I.r. alperessel a jó kapcsolata megromlott, továbbiakban nem számíthat rá, ezért az ajándékozási feltevése megghiúsult.

Másodlagosan az rPtk.207.§./6/ bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy az ajándékozási szerződés annak színlelt volta miatt semmis. Kifejtette, hogy a tulajdonában volt ingatlanhányadokat a várható adóvégrehajtás alóli elvonás érdekében ajándékozta az alpereseknek.

Az I.r. alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Az elsődleges kereseti kérelem körében előadta, hogy közöttük a kapcsolat 2015.év végéig kiegyensúlyozott volt. Hangsúlyozta, hogy a kapcsolat megromlására a felperes felróható magatartása miatt került sor.

A másodlagos kereset tekintetében előadta, hogy a szerződés megkötésekor valamennyi résztvevő részéről fennállt az ajándékozási szándék, mindegyik szerződő fél akarata erre irányult. Kiemelte, hogy a színlelt szerződés semmisségének megállapításához valamennyi szerződő fél tudatos és kölcsönös színlelése nélkülözhetetlen feltétel. Ilyen színlelés pedig nem volt.

A II.r. alperes a kereset teljesítését nem ellenezte. Nem vitatta, hogy az ajándékozási szerződés megkötésére annak érdekében került sor, hogy az ingatlanokat az adóvégrehajtás elől elvonják.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy a felek által 2011.május 30.napján megkötött és ... közjegyző által közjegyzői okiratba foglalt ajándékozási szerződés érvénytelen. Megkeresni rendelte a ...i Járási és a ...ri Járási Földhivatalt, hogy az ítélet rendelkező részében részletesen megjelölt ingatlanok tekintetében az alperesek tulajdonjogát törölje, egyben a meghatározott tulajdoni hányadokra a felperes tulajdonjogát eredeti állapot helyreállítása címén jegyezze be.

Az ítéletének jogi indokolása szerint - a felperesnek az ajándék visszakövetelésére alapított elsődleges keresete alaptalan, de a színlelésre alapított másodlagos keresete alapos.

Rögzítette, hogy a perbeli jogvita elbírálására az 1959.évi IV.tv. rendelkezései az irányadók a Ptké.50.§./1/ bekezdése értelmében.

Hivatkozott a rPtk.582.§./3/ bekezdésében foglaltakra.

Rögzítette, hogy az ajándékozási szerződés 2.pontja tartalmazza, hogy az ajándékozásra „...jó családi kapcsolatukra tekintettel, abban a feltevésben, hogy a jó kapcsolatuk életük végéig megmarad, egymás segítségére a jövőben is számíthatnak” került sor.

A felperes előadása szerint az I.r. alperes magatartása vele szemben az ajándékozási szerződés megkötését követően negatív irányban megváltozott, hatalmaskodóan viselkedett, tiszteletlenül beszélt vele. Az elsőfokú bíróság a kihallgatott ..., ..., ... és ... tanúk vallomása alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I.r. alperes több alkalommal is olyan hangot ütött meg a felperessel szemben, ami egy gyermek és a szülő között nem szokásos. Ugyanakkor a bizonyítékok alapján azt is megállapította, hogy az I.r. alperes és a felperes között már korábban is voltak viták. Az I.r. alperes megnyilatkozásai sokszor nélkülözték a társadalmilag általánosan elvárt gyermeki tiszteletet. Mindez azonban az egymáshoz fűződő szoros kapcsolatukat nem befolyásolta.

A PK.76.számú állásfoglalás értelmében többek között a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a szerződésben rögzített feltevés a megajándékozott I.r. alperes hibájából hiúsult meg, tehát a kapcsolat megromlása az I.r. alperes magatartására vezethető vissza.

Rögzítette, hogy az I.r. alperes fenti magatartásának az ismeretében került sor az ajándékozásra. Ezt úgy értékelte, hogy a felperes az I.r. alperesnek ezen magatartását tudomásul vette, megbocsátotta és ennek ellenére részesítette ajándékban. Utóbb a viszony megromlásának okaként erre nem hivatkozhat.

Kiemelte, hogy a feltevés meghiúsulásával, illetve magával a feltevéssel az ajándékozó elképzelései, reményei nem azonosíthatók.

A felperes személyes előadása és az I.r. alperes nyilatkozatai alapján megállapította, hogy 2012.és 2015. között a felperes többször szóba hozta a vagyoni értékek újra elosztását és több tervet, ajánlást is készített. Az I.r. alperes azonban a vagyon újra elosztása elől elzárkózott. Ezért a felperes 2015.január 26.napján benyújtotta a keresetet. A felperesnek ez a magatartása vezetett a viszony olyan mérvű megromlásához, amelynek az eredményeként köztük számtalan bírósági és egyéb hatósági eljárás van folyamatban. Így álláspontja szerint a szerződésben rögzített feltevés 2015.januárjában a perindítással hiúsult meg. Ezt pedig a felperes magatartása idézte elő, így az ajándék visszakövetelésének nincs helye.

Ezt követően a felperesnek az ajándékozási szerződés színleltségére alapított másodlagos keresetét bírálta el.

Tényként állapította meg, hogy az ajándékozási szerződés megkötésére azért került sor, hogy a felperest fenyegető adóbírság közvetlenül a felperes ingatlanaiból ne legyen végrehajtható. Ezen megállapítást igazolja a felperes személyes előadása, valamint a II.r. alperes nyilatkozata is. A II.r. alperes úgy nyilatkozott, hogy neki az ajándékozási szerződésről, az egész szándékról tudomása nem volt. Azzal kereste meg őt a felperes, hogy az adóhivataltól bírságra számíthat, gyorsan kell szerződést kötni. A szerződéskötéssel sietni kellett, ezért választották ezt a módot, hogy mindketten mindegyik ingatlanból ugyanolyan arányban részesedjenek.

Az I.r. alperes az elsőfokú eljárásban tagadta, hogy az ajándékozás az adóhatósági végrehajtás miatt került volna sor.

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg az eljárás adataiból, hogy az adóhatóság 2011.március 31-én kelt átíratát tartalmazó jegyzőkönyvet a felperes jogi képviselője dr... 2011.április 5.napján átvette. Ezen irat 50.oldala tartalmazza az adóhiány összegét, amely 5.791.165 forint volt. A felperes így 2011. április elején szembesült azzal, hogy az adóság több millió forint megfizetésére kötelezheti.

Mindezek a körülmények, az időbeliség alátámasztják a felperes és a II.r. alperes azon állítását, hogy az ajándékozási szerződés megkötésére annak érdekében került sor, hogy a felperes nevén lévő ingatlanokat kivonják az esetleges adóhatósági végrehajtás alól.

Az elsőfokú bíróság az eljárási adatok alapján az I.r. alperes tagadásával szemben arra a meggyőződésre jutott, hogy az adóhatósági eljárásról tudott, és a szerződéskötéskor az ő szándéka is az ingatlanoknak az adóvégrehajtás alóli elvonására irányult.

Ezért az rPtk.237.§./1/ bekezdése alapján rendelkezett a felperes tulajdonjogának a visszajegyzéséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az I.r. alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte az ítélet megváltoztatását és a felperes másodlagos kereseti kérelmének az ajándékozási szerződés érvénytelensége megállapítása tekintetében történő elutasítását. Igényt tartott az első- és másodfokú perköltség megfizetésére is.

Rögzítette, hogy fellebbezése nem érinti a felperes ajándék visszakövetelése jogcímén előterjesztett kereseti kérelmének elutasítására vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezéseket.

Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú ítélet indokolásában leírt tényállás a jogi megítélés szempontjából a fedezetelvonás törvényi tényállását írja körül, ami nem érvénytelenségi ok.

Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy nem színelte a tulajdonjog átruházására irányuló olyan szerződés, melynél a felek valódi ügyleti akarata a tulajdon átruházására irányul, a szerződéskötésük motívuma, célja azonban valamely harmadik személy fedezetelvonása volt, így az érvénytelenségi keresetet el kell utasítani.

Kiemelte, hogy a színlelés kétoldalú, tudatos magatartás, amikor a felek közös akarata arra irányul, hogy azt a szerződést, mely jognyilatkozataik alapján keletkezne, ne kössék meg, illetve helyette más tartalmat és más joghatást kiváltó szerződést kössenek.

A színlelt szerződés jellege, ebből következően annak semmis volta nem állapítható meg, ha több szerződő fél közül akár csak az egyik fél akarata is az adott szerződés megkötésére irányul.

Hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben a bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a peres felek az ajándékozási szerződést tudatosan színlelték.

Hivatkozott a felperesnek a P.21.475/2015/6.számú jegyzőkönyv 3.oldal 7.bekezdésében tett személyes előadására.

Hangsúlyozta, hogy a felperes az elsőfokú eljárás alatt mindvégig olyan nyilatkozatot tett, hogy „újra akarja osztani a vagyont”. Újra elosztani pedig csak azt lehet, amit valaki a múltban más személynek odaadott. Ezt igazolja a felperes azon állítása, amely szerint azért követelte vissza az ajándékot, mivel az I.r. alperessel a viszonya megromlott, mert az I.r. alperes a vagyont nem kívánta újra osztani.

Kiemelte, hogy a felperesnek a vagyon újraelosztásával kapcsolatos szándékát a perbeli ítélet 7.oldal utolsó előtti bekezdése és utolsó bekezdésében foglaltak is igazolják. Így nyilvánvaló, hogy a felperes és az I.r. alperes ajándékozási nyilatkozata nem volt színlelt.

Hangsúlyozta, hogy a felperes és a II.r. alperes nyilatkozataiból sem vonható le az a következtetés, hogy az I.r. alperes tudatosan színlelte volna a szerződés megkötését.

Téves az elsőfokú ítélet indokolásának 10.oldal 3.bekezdésében rögzített megállapítása, mivel nem releváns, hogy a felek milyen érdekből vezérelve kötnek szerződést. A szerződés megkötésének motívuma nem bír jelentőséggel.

Az I.r. alperes fellebbezési észrevételében az rPp.244.§./1/ bekezdés második fordulata alapján kérte a felperes csatlakozó fellebbezésének elutasítását. Az esetben, ha az ítéletábra ezen kérelmének nem ad helyt, úgy e körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Kiemelte, hogy a felperesnek valódi ügyleti akarata volt az ajándékozásra, hiszen újra elosztani csak azt a vagyont lehet, amelyet másnak már odaadott. A peres feleknek közös színlelése nem volt, a felperes állításai iratellenesek, a perben bizonyítást nem nyertek.

Hangsúlyozta, hogy a felperes elsődleges és másodlagos kereseti kérelme egymásnak ellentmondóak és ennek tükrében a felperesi ellenkérelem és csatlakozó fellebbezés jogi megítélése szempontjából logikailag is értelmezhetetlen.

A felperes érdemi ellenkérelmében az ajándékozási szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kereset tekintetében az ítélet helybenhagyását kérte annak helyes jogi indokai alapján.

Ugyanakkor csatlakozó fellebbezést terjesztett elő az ajándék visszakövetelése jogcímén előterjesztett kereseti kérelem elutasítása tekintetében és kérte e körben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének történő helytadást az esetben, ha az I.r. alperesnek a színleltségre vonatkozó fellebbezését az ítéletábra alaposnak ítéli.

A színleltség tekintetében előadta, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra az álláspontra, hogy a szerződéskötésre azért került sor, mert az adóhatósági vizsgálatból arra lehetett számítani, hogy megbírságozzák a felperest. Ezt a tényt igazolja a felperes személyes előadása, illetve a II.r. alperesnek a részletesen meghivatkozott személyes nyilatkozatai is.

Kiemelte, hogy az I.r. alperes többször ellentmondásba keveredett, szavahihetősége megkérdőjelezhető.

Hangsúlyozta a felek 2011.április elején szembesültek azzal, hogy az adóhatóság több millió forint megfizetésére fogja kötelezni a felperest. Az ajándékozási szerződés megkötésének időbelisége is igazolja, annak megkötésére annak érdekében került sor, hogy a felperes nevén lévő valamennyi ingatlant kivonják az adóhatósági végrehajtás alól.

Ennek megfelelően a színlelésnek azon sajátos esetéről van szó, amelynek a célja a fedezet elvonása. A felek azért színlelnek, hogy a hitelező ne jusson hozzá a jogos követeléséhez.

Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ebben a körben a bizonyítást teljes körűen lefolytatta és a rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen értékelte, így az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetés helytálló.

A csatlakozó fellebbezés tekintetében előadta, hogy maga az ajándékozási szerződés 2.pontja pontosan tartalmazza azt a feltevést, hogy az ajándékozási szerződés megkötésére miért került sor. Az elsőfokú eljárásban bizonyítást nyert, hogy az ajándékozási szerződés megkötését követően a felperes és az I.r. alperes közti viszony megromlott, az I.r. alperes hozzáállása, magatartása miatt. ..., ..., ... és ... tanúk vallomása alapján megállapítható, hogy az I.r. alperes nem megfelelő hangnemben beszélt a felperessel, esetenként csúnyán viselkedett. Így a viszony megromlására az I.r. alperes magatartása miatt került sor.

Kiemelte, az elsőfokú bíróság az ítélet indokolása 6.oldal 6.bekezdésében nem rögzítette, hogy a tanúvallomások minden esetben az ajándékozási szerződés megkötését követő időszakra vonatkoztak és nem a peres eljárást megelőző időre.

Vitatta az ítéleti indokolás 7.oldal 2. és 4.bekezdésében rögzített elsőfokú bírói megállapítást arra hivatkozással, hogy ezen tények nem nyertek bizonyítást.

Az I.r. alperes fellebbezése alapos, míg a felperes csatlakozó fellebbezése alaptalan.

Az ítélet tábla az I.r. alperes fellebbezése tükrében elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a peres felek között 2011.május 30.napján ... közjegyző által közjegyzői okiratba foglalt ajándékozási szerződés színleltetés miatti semmissége, érvénytelensége megállapítható-e.

Az ítélet tábla nem osztotta az elsőfokú bíróságnak azon jogi álláspontját, hogy az ajándékozási szerződés megkötésére kizárólag az vezette a szerződő feleket, hogy kivonják az ingatlanokat az esetleges adóhatósági végrehajtás alól.

Azt helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a perben a jogvita elbírálására az 1959.évi IV.tv.(régi Ptk.) rendelkezései az irányadók.

Az elsőfokú bíróság által is felhívott rPtk.207.§./6/ bekezdése úgy rendelkezik, hogy a színlelt szerződés semmis; ha pedig az más szerződést leplez, a szerződést a leplezett szerződés alapján kell megítélni.

Az rPtk.205.§./1/ bekezdése szerint a jogügylet létrejöttéhez a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezése szükséges.

A törvény idézett rendelkezése által meghatározott színleltetés lényege abban jelölhető meg, hogy a felek valódi ügyleti akaratuk nem áll összhangban az általuk ténylegesen és jogilag releváns formában kifejezésre juttatott szerződési nyilatkozatokkal (BDT.2011.2510.)

A felhívott jogszabályi rendelkezések szerint az rPtk.207.§./6/ bekezdése értelmében olyan szerződés semmis, amelyből megállapítható, hogy mindegyik szerződő fél tudatosan külső harmadik személyek irányában azt a látszatot kívánja kelteni, hogy közöttük jognyilatkozataik alapján meghatározott tartalommal szerződés jött létre, jóllehet ilyen szerződés közöttük nincsen, illetve kölcsönösen azt palástolják, hogy a megkötött szerződés helyett más tartalmat, és más joghatást kiváltó szerződést kötöttek (BDT.2005.1123.).

Abban is egyértelmű a bírói gyakorlat, hogy a színlelés kétoldalú, tudatos magatartás, amikor a felek közös akarata arra irányul, hogy azt a szerződést, amely jognyilatkozataik alapján keletkezik, ne kössék meg. (BH.2001.29.)

Ha azonban az ügylet indoka a másik fél előtt rejtve marad, nem lehet hatása a szerződés érvényességére. Így nyilvánvalóan nincs relevanciája egy szerződés érvényességének megítélésében annak, hogy az ügyletre milyen célzat érdekében került sor.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján nem ítélte bizonyítottnak azt a felperesi, az elsőfokú bíróság által elfogadott álláspontot, hogy a felperes azért színlelte az ajándékozási szerződést, hogy a tulajdonát képező ingatlanjait az esetleges adóhatósági végrehajtás alól elvonja.

Az ítéletábra megítélése szerint a felperes valós ajándékozási akaratát, szándékát igazolják az alábbi eljárási adatok.

1. A felperes a jelen per 10.számú iratában úgy nyilatkozott, hogy „az ajándékozási akarat megvolt a felperesnél, de nem mindegy az oda vezető út, illetve az abban való hit, hogy utóbb az ingatlanok tulajdoni hányadát újra átbeszéljük a családon belül.”
2. A felperes a 13.sorszámú jegyzőkönyv 4.oldal 4.bekezdésében bírói kérdésre előadta „Azt, hogy a meglévő vagyont fel kéne osztani, hogy az én tulajdoni részem a gyerekek kapják először - a már korábban általam részletesen elmondottak szerint - a NAV miatt merült fel.”
3. 29.szám alatt csatolásra került a felperes saját kezűleg írt és 2017.október 18-án kelt levele. Ebben rögzíti, hogy „kapcsolatunk szempontjából jól működő időszakban döntöttem úgy, hogy az ingatlanrészeimet gyermekeimnek ajándékozom azzal a céllal, hogy az édesapjuk után már megörökölt ingatlanrészekkel együtt boldogulásukat segítsem. További célom pedig az lett volna, hogy az ingatlanokat, az előző tárgyalás során is részletezett, többféle elképzelés szerint gyermekeim között igazságosan elosztjuk. Igazságosság alatt azt értem, hogy egyik gyermekem sem kerül hátrányos helyzetbe a másikkal szemben.”
4. A ...ri Járásbíróság 14.P.21.475/2015/6.sorszámú jegyzőkönyv 3.oldal 6.bekezdésében a felperes személyes meghallgatása során elmondta „A megállapodásunk úgy szólt, hogy az ingatlanokat teljesen egyenlően osztom szét a két gyermekem között.”
5. Ugyanezen perben 10.sorszám alatt csatolásra került a felperes által az eljáró bíró részére írt levél (2015.november 30.napján érkezett a ...ri Járásbíróságra). Ebben a felperes leírta „A kapcsolatunk szempontjából jól működő időszakban döntöttem úgy, hogy ingatlanrészeimet gyermekeimnek ajándékozom azzal a céllal, hogy az édesapjuk után már megörökölt

ingatlanrészekkel együtt boldogulásukat segítsem. További célom pedig az lett volna, hogy gyermekeim között az ingatlanokat igazságosan elosztjuk."

6. Ugyanezen iratban 10.szám alatt található a felperesnek az I.r.alpereshez 2014.február 10.napján kelt kézzel írt levele. Ezen levél elején a felperes rögzíti „nem elég neked az, hogy mindenemet rátok íratam".

Az ítéletábra álláspontja szerint a felperes fenti szóbeli és írásbeli nyilatkozatai alapján megállapítható, hogy a felperes nem színelte az ajándékozási szerződést, mivel az ajándékozásra vonatkozó szerződési akarata fennállott a szerződés megkötésekor. Nem vitásan az ellene indult adóhatósági vizsgálat ezen akaratának a realizálását esetlegesen siettette, előbbre hozta.

A színlelés kétoldalú, tudatos magatartás. Az I.r. alperes a peres eljárás során végig tagadta, hogy színlelt ajándékozási szerződést kötöttek volna. Ezen tagadással szemben a felperes igazolni nem tudta az ő állítását, annak ellenére, hogy a bizonyítás az rPp.164.§./1/ bekezdése értelmében őt terheli.

A II.r. alperes az ügyletkötésről 1-2 héttel a szerződés aláírása előtt szerzett tudomást. Úgy nyilatkozott, hogy nem avatták be a részletekbe, annyit mondtak csak, hogy NAV dologról van szó. (27.P.20.229/2016/13.számú jegyzőkönyv 5.oldal 1.bekezdés)

A II.r. alperes ugyanígy nyilatkozott a ...ri Járásbíróság 14.P.21.475/2015/7.sorszámú jegyzőkönyvének 7.oldal utolsó bekezdésében rögzített személyes nyilatkozatában is, kiemelve azt, hogy „megköszöntem az ajándékot".

Így egyértelműen megállapítható, hogy a II.r. alperesnek szintén fennállt az ajándékozási szerződés megkötésére vonatkozó akarata.

A ...ri Járásbíróság 14.P.21.475/2015/12.számú jegyzőkönyv 3.oldal 3. és 4.bekezdésében a felperes bírói kérdésre személyesen elmondta, „azt, hogy vissza szeretném csinálni majd a NAV-os bírság után az egészet azért, hogy igazságosan szétosszam a két gyermekem között az ingatlanokat még a közjegyzőnél történ szerződéskötést megelőzően, a szobába négy szemközt mondtam a fiamnak.

A lányomnak ezt nem mondtam, csak a szerződéskötés után."

Ahhoz, hogy a perbeli ajándékozási szerződés színlelt legyen mind a három szerződő félnek tudatosan színlelnie kellett volna a szerződés megkötését. Ez pedig a részletezett indokok alapján nem áll fenn.

Abban is egyértelmű a bírói gyakorlat, ha az ügylet indoka a másik fél előtt rejtve marad, ennek az rPtk.207.§./5/ bekezdése értelmében már nem lehet hatása a szerződés érvényességére. Így nincs relevanciája egy szerződés érvénytelenségének megítélésében annak, hogy az ügyletnek kizárólag az adóbírság elkerülése volt a célja.

Ezért az ítéletábra az I.r. alperes fellebbezésének helyt adott, és a részletesen kifejtett indokok alapján azt állapította meg, hogy a perbeli ajándékozási szerződés nem színlelt.

A peres eljárásban a felperes keresetét látszólagos tárgyi keresethalmazatban terjesztette elő. Figyelemmel arra, hogy a színleltség megállapítására vonatkozó felperesi kereset elutasításra került, ezért a felperest az rPp.244.§. /1/ bekezdése értelmében az ajándék visszakövetelésre alapított kereset tekintetében megilleti a csatlakozó fellebbezés benyújtásának a joga.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a csatlakozó fellebbezés megengedése azon a megfontoláson alapul, hogy az elsőfokú ítéletnek az ajándék visszakövetelésére vonatkozó része ellen a felperes azért nem nyújtott be fellebbezést, mivel a másodlagos, a színlelt ségre vonatkozó keresetének az elsőfokú bíróság helyt adott.

A felperes az I.r. alperes fellebbezésének a részére történt kézbesítését követően szerzett tudomást arról, hogy az rá nézve is sérelmes. Az elsődleges kereset körében a látszólagos keresethalmazatra figyelemmel az ajándék visszakövetelése részében nem emelkedik részleges jogerőre az ítélet. Az ítélet tábla megítélése szerint az elsőfokú ítélet megtámadására vonatkozó felperesi fellebbezési jogot csatlakozó fellebbezés formájában fenn kell tartani, az nem eredményezheti az I.r. alperes által kért csatlakozó fellebbezés hivatalból történő elutasítását.

Ezért az ítélet tábla a felperes csatlakozó fellebbezését érdemben bírálta el, és azt az alábbiak szerint alaptalannak ítélte.

Az elsőfokú bíróság által is felhívott 1959.évi IV.tv.(rPtk.) 582.§./3/ bekezdése szerinti téves feltevésre alapított ajándék visszakövetelésének két törvényi feltétele van: az egyik az, hogy az a feltevés, amelyre figyelemmel az ajándékozó az ajándékot adta, utóbb véglegesen megghiúsuljon. A másik feltétel: a feltevés nélkül nem került volna sor az ajándékozásra. Csak e két feltétel együttes megléte alapozza meg az ajándékozó jogát arra, hogy az ajándékot visszakövetelje. A törvényi szabályozáson alapuló, a PK.76.számú állásfoglalásban, valamint több közzétett határozatban kifejtett következetes ítélkezési gyakorlat szerint az rPp.3.§. /3/ bekezdése, a 164.§./1/ bekezdése alapján az ajándékozót terheli az ajándékozás időpontjában fennállt, és a szándékát döntően meghatározó kívánság és a konkrétan kinyilvánított, vagy legalább a megajándékozott számára is felismerhető feltevés kifejezésre juttatásának bizonyítása.

A perbeli esetben a peres felek között létrejött ajándékozási szerződés 2.pontjában a felek azt rögzítették, hogy „Az ajándékozó ajándékba adja az ingatlanokat.. jó családi kapcsolatukra tekintettel, abban a feltevésben, hogy a jó kapcsolatuk életük végéig megmarad, egymás segítségére a jövőben is számíthatnak...”

A felperes arra hivatkozott, hogy az ajándékozásra abban a feltevésben került sor, hogy az I.r. alperessel a kapcsolata élete végéig a szerződés megkötésekor meglévő minőségű lesz. Ez a kapcsolat azonban az I.r. alperes magatartása miatt megromlott, a továbbiakban nem számíthat rá.

Az ítélet tábla megítélése szerint a felperes a PK.76.számú állásfoglalás I.pontjában foglaltak szerint a perben bizonyította az ajándékozás visszakövetelése konjunktív feltételeinek fennállását. Ezért az ítélet tábla a továbbiakban - az elsőfokú bírósággal egyezően - azt vizsgálta, hogy az ajándékozás alapjául szolgáló feltevés megghiúsulását a felperes, vagy az I.r. alperes magatartása okozta-e (PK.76.számú állásfoglalás V.).

Az ítélet tábla kiemeli, hogy már az ajándékozási szerződés megkötése előtt a felperes és az I.r. alperes között sajátos viszony volt. Az I.r. alperes esetenként kívülálló számára szokatlan stílusban és hangnemben beszélt a felperessel, amit a felperes mindig tolerált.

Az alperes a perben tagadta, hogy tiszteltlen magatartást tanúsított, a felperessel szemben sértő kifejezéseket használt volna. Az ítélet tábla álláspontja szerint ezek valósága esetén sem érik el az ajándék visszakövetelésére alapot adó viszony megromlásának szintjét. Legfeljebb erkölcsi szempontból kifogásolható, figyelemmel arra az általános társadalmi felfogásra, miszerint a szülő-

gyermek kapcsolatban alapvető elvárás a szülők iránti tisztelet, megbecsülés, a velük való jó viszony ápolása, fenntartása.

Az ítéletábra az elsőfokú eljárás adatait az rPp.206.§-ában foglalt elveknek megfelelően összességükben értékelve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes és az alperes közötti jó viszony azért romlott meg, mert a felperes az ajándékozási szerződés megkötése után az elajándékozott vagyon újrafelosztását kívánta, de ez elől az I.r. alperes elzárkózott.

A fenti felperesi szándékot az alábbi eljárási adatok igazolják:

1. A felperes a jelen perben a 10.számú iratának utolsó bekezdésében egyértelműen rögzítette „Ténylegesen a szerződés megkötését követően romlott meg a felperes és I.r. alperes kapcsolata, melynek oka egyszerűen az, hogy az I.r. alperes nem hajlandó eleget tenni édesanyja, azaz felperes kérésének, amely a szóban forgó ingatlanokra vonatkozott.”. Ugyanezen irat középső részén a felperes szintén rögzíti, hogy szándékában volt „az ingatlanok tulajdoni hányadát újra átbeszélni családon belül”.
2. A felperes a 13.számú jegyzőkönyv 6.oldal 1.bekezdésében a bíró kérdésére úgy nyilatkozott, hogy „Igazából az okozta a fő problémát, bár megígérte a fiam, hogy újra gondoljuk ezt az egészet, ez elől teljesen elzárkózott”.
3. A 28.számú jegyzőkönyv 9.oldal 3.bekezdésében a felperes személyesen elmondta „többször vett részt a tanú (...) az osztozkodásról, az újra elosztásról szóló beszélgetésekben, és én azt kértem, hogy segítsen nekem ebben”.
4. A 29.számú felperesi irathoz csatolt, a felperes által saját kezűleg írt, 2017. október 18-án kelt levél 2.oldal 3.bekezdés 6-7.sorában a felperes rögzítette, hogy „Hajthatatlannak mutatkozott minden további osztozkodást illetően, ellehetetlenítve ezzel lányom boldogulását”.
5. A ...ri Járásbíróság előtt folyamatban volt 14.P.21.475/2015/6. számú jegyzőkönyv 3.oldal 7.bekezdésében a felperes személyes meghallgatásakor elmondta „...sal korábban, az ügyvéddel hármasban úgy egyeztünk meg, hogy ez az egész csak addig lesz így, amíg megnyugszanak a dolgok és majd akkor újra gondolom az egész vagyonosztást és visszacsináljuk”. Ugyanezen jegyzőkönyv 4.oldal 6.bekezdésében a felperes szintén elmondta: „amikor így módon lerendeződtek a dolgok és megnyugodtam, újra gondoltam az egészet és úgy láttam, hogy másként kellene elosztani az ingatlanokat a két gyermekem között”.
6. Ugyanezen perben a 10.számú felperesi irathoz csatolásra került - dátum nélkül - felperes által géppel írt levél, amelyben szintén rögzítette a felperes, hogy az I.r. alperes „hajthatatlannak mutatkozott minden további osztozkodást illetően, ellehetetlenítve ezzel lányom boldogulását”.
- 7.én a 10.számú irathoz csatolta a felperes a 2014.február 10.napján kelt saját kezűleg, az I.r. alperesnek írt levelét. Ebben leírta: „Ha nem felel meg a jelenlegi helyzet, akkor lehet változtatni rajta, ezt majd megbeszéljük ha tudjuk, de maradhat minden ugyanúgy ahogy eddig volt (most van). De az egész akciót is visszacsinálhatjuk, ugye ezt is megígérted?!!!!”

Az ítéletábra álláspontja szerint a felperes fenti személyes nyilatkozatai és levelei alapján egyértelmű, hogy a viszony közte és az I.r. alperes között azért romlott meg, mivel az I.r. alperes a felperes által kért „újraelosztástól” elzárkózott. Ezen „újraelosztási”, az ajándékozáskor meglévő „megállapodást” a felperes azonban a perben igazolni nem tudta. A felperes ezen titkos fenntartása, vagy rejtett szándéka a szerződés érvényessége szempontjából közömbös. Ez nem ad alapot az ajándék visszakövetelésére.

Kiemeli az ítéletábra, hogy a peres eljárásban a felperes személyes nyilatkozatai is ellentmondásosak voltak. Az ajándék visszakövetelése iránti keresetében a feltevés meghiúsulására alapította az igényét, míg a színlelt szerződés körében azt adta elő, hogy nem is volt ajándékozási akarata. Az ítéletábra ezen felperesi nyilatkozatokat a bizonyítási teher szabályai szerint a fentebb már kifejtett indokok alapján értékelte.

Mindezen indokokra figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az rPp.253.§. /2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta és a felperes másodlagos keresetét elutasította, míg az elsődleges keresetet elutasító rendelkezést helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása kihatással volt az elsőfokú perköltség összegére is. A felperes az első- és a másodfokú eljárásban teljes egészében pervesztes lett, ezért az rPp.78.§./1/ bekezdése alapján ő köteles megfizetni az I.r. alperes felmerült első- és másodfokú perköltségét.

Az ítéletábra az I.r. alperest megillető elsőfokú perköltség összegét bruttó 700.000 forintban, míg a másodfokú perköltséget bruttó 350.000 forintban (összesen bruttó 1.050.000 forint) állapította meg a 32/2003/VIII.22./ IM.rendelet 3.§./2/ bekezdés b/pontja és az /5/ bekezdése alapján. A másodfokú perköltség összegénél az ítéletábra figyelembe vette azt is, hogy az I.r. alperes 2.500.000 forint fellebbezési eljárási illetéket befizetett. Ezért a felperes fizetési kötelezettsége mindösszesen 3.550.000 forint első- és másodfokú perköltség.

A peres eljárásban a felperes illetékfeljegyzési jogban részesült, ezért az rPp.78.§./1/ bekezdése és az Itv.59.§./1/ bekezdése alapján a feljegyzett 1.500.000 forint kereseti, és 1.250.000 forint csatlakozó fellebbezési eljárási illeték megfizetésére is köteles adóhatósági felhívásra.

Az ítéletábra hivatalból észlelte, hogy a ...ri Járásbíróság a 14.P.20.208/2015/5. számú végzésében a ...i ...hrsz-ú és az hrsz-ú ingatlanok tekintetében a perindítás tényének feljegyzését rendelte el. Mivel a per jogerősen befejeződött, ezért az Inyvtv.65.§./2/ bekezdése alapján az ítéletábra elrendelte a perfeljegyzés törlését. Ugyanakkor megállapította, hogy az igazságszolgáltatási díj fizetésére a perfeljegyzést kérő fél, azaz a felperes tartozik megfizetni és viselni. (BDT.2014/3126.)

Győr, 2018.június 14.

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Molnár Andrea sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó